

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: EUJUR@um.dk

EUJUR j.nr. 23/02607

17. september 2024

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-19/23	<p>Danmark mod Parlamentet og Rådet</p> <p><u>Emne:</u></p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>1. Den danske nedlægger principalt følgende påstand:</p> <p>a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union annulleres.</p> <p>b) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>2. Regeringen nedlægger subsidiært følgende påstande:</p> <p>a) Artikel 4, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union annulleres.</p> <p>b) Artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union annulleres.</p> <p>c) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	17.09.24
C-607/21	<p>État belge</p> <p><u>Emne:</u></p> <p>Krav til dokumentation for forsørgelsesforhold efter opholdsdirektivets art. 2, stk. 2, litra d), i en situation, hvor ansøgningen om opholdsret ikke indgives i forbindelse med indrejsen i værtsmedlemsstaten</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal der i forbindelse med undersøgelsen af begrebet person, der forsørges, som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra d),</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	GA	19.09.24

	<p>i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF tages hensyn til en ansøgers situation, når denne allerede befinder sig på den stats område, hvor referencepersonen er etableret?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal en ansøger, der befinder sig lovligt på denne stats område, da behandles forskelligt i forhold til en ansøger, der ikke befinder sig lovligt på dette område?</p> <p>3. Skal artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF fortolkes således, at en slægtning i opstigende linje for at kunne anses for at blive forsørget og således falde ind under denne bestemmelses definition af »familiemedlem« [kan påberåbe] sig et reelt forsørgelsesforhold i oprindelseslandet, der er fastslået ved hjælp af dokumenter, som imidlertid blev udstedt flere år før tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om opholdstilladelse som familiemedlem til en unionsborger, med den begrundelse, at afrejsen fra oprindelseslandet og indgivelsen af ansøgningen om opholdstilladelse i værtsmedlemsstaten ikke er tidsmæssigt sammenfaldende?</p> <p>4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende, hvad er da kriterierne for bedømmelsen af forsørgelsesforholdet for en ansøger, der ansøger om tilladelse til at slutte sig til en unionsborger eller dennes partner som slægtning i opstigende linje uden at have kunnet opnå opholdstilladelse på grundlag af en ansøgning indgivet i umiddelbar forlængelse af afrejsen fra oprindelseslandet?</p>			
T-334/22	<p>Danske Fragtmænd mod Kommissionen Emne:</p> <p><u>Påstande:</u> —Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold. —Kommissionens afgørelse (EU) 2022/459 af 10. september 2021(1) annulleres. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	20.09.24
C-417/23	<p>Slagelse Almennyttige Boligselskab Afdeling Schack-enborgvænge <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal begrebet »etnisk oprindelse«, henholdsvis »bestemt etnisk oprindelse« i artikel 2, stk. 2, litra a og b, i direktiv 2000/43 fortolkes således, at disse begreber under omstændigheder som de i sagen foreliggende – hvor der efter den danske almenboliglov skal ske en nedbringelse af andelen af almene familieboliger i såkaldte omdannelsesområder, og hvor det er en betingelse for kategoriseringen heraf, at der i et boligområde er mere end 50% »indvandrere og efterkom-</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Social-, Bolig- og Ældreministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	30.09.24

	<p>mere fra ikkevestlige lande« – omfatter en gruppe af personer, der er afgrænset som »indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande«?</p> <p>2) Hvis spørgsmål 1 helt eller delvis besvares bekræftende, skal artikel 2, stk. 2, litra a og b, da fortolkes således, at den i sagen beskrevne ordning udgør direkte eller indirekte forskelsbehandling?</p>			
Forenede sager C-541/20 ... C-541/20 C-542/20 C-543/20 C-544/20 C-545/20 C-546/20 C-547/20 C-548/20 C-549/20 C-550/20 C-551/20 C-552/20 C-553/20 C-554/20	<p>Litauen m.fl. mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Vejpakke-sagerne) <u>Emne</u> Annullering af visse regler vedrørende udstationering af førere i vejtransportsektoren bl.a. ift. grænseoverskridende transporter og carbotagekørsel (Vejpakke-sagerne).</p> <p><u>Uddrag af påstande herfra:</u> Sag C-541/20: 1. Artikel 1, stk. 3 og 7, i direktiv 2020/1057, der foreskriver, at reglerne om udstationering af arbejdstagere skal anvendes på internationale (grænseoverskridende) transporter og cabotagekørsel med henblik på direktiv 96/71/EF, annulleres. For det tilfælde, at det ikke er muligt at annullere artikel 1, stk. 3 og 7, i direktiv 2020/1057 uden at ændre dette direktivs indhold, nedlægger Republikken Litauen påstand om, at direktiv 2020/1057 annulleres i sin helhed. 2. Artikel 1, nr. 6, litra d), i forordning 2020/1054 annulleres, for så vidt som den deri fastsatte forpligtelse indebærer, at transportvirksomheder skal sikre, at førerne vender tilbage til deres bopæl eller til virksomheden hver fjerde uge. For det tilfælde, at det ikke er muligt at annullere denne del af bestemmelsen, nedlægger Republikken Litauen påstand om, at denne bestemmelse annulleres i sin helhed. 3. Artikel 3 i forordning 2020/1054 annulleres, for så vidt som det heri fastsættes, at ændringer af forordning (EF) nr. 561/2006 træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen af forordning 2020/1054 (den 20.8.2020). For det tilfælde, at det ikke er muligt at annullere artikel 3 i forordning 2020/1054, uden at dette berører denne forordnings andre bestemmelser, nedlægger Republikken Litauen påstand om, at forordning 2020/1054 annulleres i sin helhed. 4. Europa-Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transportministeriet	Dom	04.10.24
C-314/23	<p>Air Nostrum <u>Sagen vedrører:</u> Udgør det forhold, at virksomheden AIR NOSTRUM udbetaler godtgørelse til en gruppe såsom stewarder og stewardesser, hvoraf størstedelen af personerne er kvinder, for de udgifter uden relation til transport og indkvartering, som de afholder i forbindelse med udstationeringer, på et lavere beløb end det, som udbetales til en anden gruppe ansatte, hvoraf størstedelen er mænd, såsom piloter, en indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn med hensyn til arbejdsvilkårene, som er i strid med EU-retten, nærmere bestemt artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54, når årsagen til denne forskel i vilkårene er, at de to grupper er underlagt forskellige kollektive aftaler, som er forhandlet af samme virksomhed, men med repræsentanter for forskellige fagforeninger som omhandlet i artikel 87 i Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstagere)?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	Dom	04.10.24

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-23/23	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Malta <u>Påstande:</u> —Det fastlås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5 og artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (1) (herefter »fugledirektivet«), sammenholdt med dette direktivs artikel 9, stk. 1, idet den har vedtaget en undtagelsesordning, der tillader, at syv arter af vilde finker (bogfinke <i>Fringilla coelebs</i>, tornirisk <i>Carduelis cannabina</i>, stillids <i>Carduelis carduelis</i>, grønirisk <i>Carduelis chloris</i>, kernebider <i>Coccothraustes coccothraustes</i>, gulirisk <i>Serinus serinus</i> og grønsisken <i>Carduelis spinus</i>) fanges levende. —Republikken Malta tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	19.09.24
C-236/23	<p>Matmut <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 3 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 fortolkes således, at de er til hinder for, at ugyldigheden af en ansvarsforsikringsaftale for motorkøretøjer kan gøres gældende over for den skadelidte passager, når denne også er forsikringstager, der ved aftalens indgåelse har afgivet en urigtig oplysning, som har givet anledning til ugyldigheden?</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	19.09.24
C-439/23	<p>Consiglio nazionale delle Ricerche <u>Sagen vedrører:</u> Skal § 4, stk. 1, i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – finde anvendelse ratione temporis på tidsbegrænsede ansættelsesforhold, der blev indgået og afsluttet, idet kontraktens udløbsdato blev opnået før ikrafttrædelsen af direktiv 1999/70/EF (den 10.7.1999), – finde anvendelse ratione temporis på tidsbegrænsede ansættelsesforhold i kraft af individuelle ansættelseskontrakter, der blev indgået før ikrafttrædelsen af direktiv 1999/70/EF (den 10.7.1999) og afsluttet, idet kontraktens udløbsdato blev opnået på en dato mellem ikrafttrædelsen af direktivet og udløbet af medlemsstaternes frist for gennemførelse af direktivet (den 10.7.2001), – finde anvendelse ratione temporis på tidsbegrænsede ansættelsesforhold i kraft af individuelle ansættelseskontrakter, der blev indgået i perioden mellem ikrafttrædelsen af direktiv 1999/70/EF (den 10.7.1999) og udløbet af medlemsstaternes frist for gennemførelse af direktivet (den 10.7.2001), og afsluttet, idet kontraktens udløbsdato blev opnået efter den sidstnævnte dato?</p>	Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	O-sag	Dom	19.09.24

C-809/23	<p>Sumitomo Chemical Agro Europe <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Når den kompetente nationale myndighed, som har modtaget en ansøgning om tilladelse til markedsføring af et biocidholdigt produkt før den 1. september 2013, og som i henhold til artikel 91 i forordning nr. 528/2012 har behandlet denne ansøgning på grundlag af de nationale bestemmelser, der gennemfører direktiv 98/8/EF, efter udstedelsen af denne tilladelse modtager en anmodning fra tredjemand om adgang til oplysninger vedrørende det biocidholdige produkt, som myndigheden har godkendt, og det aktivstof, som det indeholder, herunder navnlig dets tekniske ækvivalens med et godkendt aktivstof, skal denne myndighed da behandle denne anmodning i lyset af fortrolighedsreglerne i de nationale bestemmelser, der gennemfører artikel 19 i direktiv 98/8/EF, eller de regler, der er fastsat i artikel 66 og 67 i forordning nr. 528/2012?</p> <p>2. Såfremt en sådan anmodning om adgang er omfattet af direktiv 98/8/EF, hvis artikel 19 ikke berører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4 af 28. januar 2003:</p> <ul style="list-style-type: none"> – gør denne artikels stk. 3, litra k), der bestemmer, at efter at tilladelsen til markedsføring af det biocidholdige produkt er givet, omfatter fortroligheden under ingen omstændigheder »de i artikel 5, stk. 1, litra c), omhandlede analysemetoder«, det da muligt for den, der anmoder om adgang, at indhente alle detaljerede oplysninger vedrørende disse metoder, også selv om deres videregivelse kan bringe forretningshemmeligheder i fare, eller kun generelle oplysninger om arten af disse metoder og i givet fald om de konklusioner, som metoderne har givet anledning til? – gør de »fysiske og kemiske oplysninger vedrørende det aktive stof og det biocidholdige produkt«, som ikke kan forblive fortrolige, efter at godkendelsen er givet, jf. artikel 19, stk. 3, litra f), det da muligt for den, der anmoder om adgang, at stille krav om videregivelse af detaljerede oplysninger vedrørende sammensætningen af aktivstoffet eller det biocidholdige produkt, selv om disse oplysninger direkte eller indirekte vil kunne afsløre fremstillingsprocesser? <p>3. Hvis en sådan anmodning om adgang derimod er omfattet af forordning nr. 528/2012:</p> <ul style="list-style-type: none"> – har EU-lovgiver da ved denne forordnings artikel 66 og 67, som ikke henviser til direktiv 2003/4, haft til hensigt at fastsætte en specifik og udtømmende ordning for videregivelse af oplysninger vedrørende biocidholdige produkter og deres aktivstoffer til offentligheden og dermed tilsidesætte bestemmelserne i direktiv 2003/4, for så vidt som de fastsætter dels, at forretningshemmeligheder ikke kan være til hinder for videregivelse af oplysninger om emissioner til miljøet, dels, at såfremt videregivelse af andre miljøoplysninger kan skade en virksomheds kommercielle interesser, skal den kompetente administrative myndighed forud for en eventuel afvisning af videregivelse afveje denne 	Patent- og Vare- mærkestyrelsen	O-sag	GA	19.09.24
----------	---	------------------------------------	-------	----	----------

	<p>virksomheds interesse over for offentlighedens interesse?</p> <p>– er videregivelsen af en vurderingsrapport om teknisk ækvivalens mellem et godkendt aktivstof og aktivstoffet i et biocidholdigt produkt, udarbejdet i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til markedsføring af dette produkt, da omfattet af artikel 67, stk. 3, litra e), i forordning nr. 528/2012, som bestemmer, at vurderingsrapporten for godkendte aktivstoffer skal offentliggøres, medmindre ansøgeren har anmodet om fortrolig behandling, af samme artikels stk. 4, litra b), som bestemmer, at vurderingsrapporten for et godkendt biocidholdigt produkt skal offentliggøres, medmindre ansøgeren har anmodet om fortrolig behandling, eller af andre regler?</p>				
T-570/22	<p>Herbert Smith Freehills mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Europa-Kommissionens afgørelse C(2022) 4816 final af 3. juli 2022 annulleres i sin helhed i henhold til artikel 4 i bestemmelserne vedrørende gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 (1).</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>	Forsvarsministeriet	O-sag	Dom	25.09.24
T-311/23	<p>British American Tobacco Polska Trading mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Europa-Kommissionens afgørelse af 20. marts 2023, hvorved der stiltiende blev givet afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i forbindelse med begæring EASE 2022/6296 i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (1), annulleres.</p> <p>—Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger i denne sag.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	25.09.24
C-768/21	<p>Land Hessen</p> <p><u>Spørgsmål</u></p> <p>Skal artikel 57, stk. 1, litra a) og f), og artikel 58, stk. 2, litra a)-j), sammenholdt med artikel 77, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT af 4.5.2016, L 119, s. 1, herefter »databeskyttelsesforordningen«) fortolkes således, at tilsynsmyndigheden altid er forpligtet til at gribe ind i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 58, stk. 2, hvis den konstaterer en databehandling, hvorved en registreret persons rettigheder er blevet krænket?</p>	Miljøministeriet, Forsvarsministeriet og Databeskyttelseskontoret	O-sag	Dom	26.09.24
Forenede sager C-790/21 P og C-791/21 P	<p>Covestro Deutschland AG mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>1. Den Europæiske Unions Rets dom af 6. oktober 2021 i sag T-745/18 ophæves, og Europa-Kommissionens afgørelse SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) af 28. maj 2018, C(2018) 3166, for 2012 og 2013 annulleres.</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	26.09.24

	<p>2. Subsidiært annulleres den appellerede dom, og den omtvistede afgørelse annulleres, for så vidt som den vedrører appellanten.</p> <p>3. Subsidiært i forhold til den første påstand ophæves den appellerede dom, og sagen hjemvises til Retten til fornyet afgørelse om annullation af den omtvistede afgørelse.</p> <p>4. Subsidiært i forhold til den anden påstand ophæves den appellerede dom, og sagen hjemvises til Retten til fornyet afgørelse om annullation af den omtvistede afgørelse for så vidt som den vedrører appellanten.</p> <p>5. Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>				
C-164/23	<p>VOLÁNBUSZ <u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Kan begrebet »arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret«, i artikel 9, stk. 3, i [forordning nr. 561/2006] fortolkes således, at der er tale om det konkrete sted, hvor føreren sædvanligvis er baseret, dvs. et anlæg eller en parkeringsplads, der tilhører den virksomhed, der udfører personbefordring ad landevej, eller et andet geografisk punkt, der defineres som rutens begyndelsessted, hvorfra føreren regelmæssigt udfører sit arbejde, og hvortil han returnerer ved arbejdets ophør i forbindelse med sædvanlig udøvelse af sit hverv og uden at skulle følge særlige instrukser fra sin arbejdsgiver?</p> <p>2) Med henblik på vurderingen af, om et bestemt sted udgør »arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret«, i henhold til artikel 9, stk. 3, i [forordning nr. 561/2006], har det da betydning, om dette sted er udstyret med egnede faciliteter (f.eks. sanitære og velfærdsfaciliteter, hvileområder)?</p> <p>3) Med henblik på vurderingen af, om bestemte steder udgør arbejdsgiverens virksomheder, hvor førerne normalt er baseret, i henhold til artikel 9, stk. 3, i [forordning nr. 561/2006], har det da betydning, at placeringen af disse konkrete stationeringssteder er gunstig for arbejdstagerne (førere), eftersom de under alle omstændigheder er placeret tættere på deres hjem end virksomhedens forretningssteder eller filialer, der er indført i handelsregistret, og førernes transporttid dermed er kortere, end den ville være, hvis de påbegyndte og afsluttede deres arbejde på de pågældende forretningssteder eller i filialer?</p> <p>4) Såfremt begrebet »arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret«, i artikel 9, stk. 3, i [forordning nr. 561/2006] ikke kan defineres som det konkrete sted, hvor føreren sædvanligvis er baseret, dvs. et anlæg eller en parkeringsplads, der tilhører den virksomhed, der udfører personbefordring ad landevej, eller et andet geografisk punkt, der defineres som rutens begyndelsessted, hvorfra føreren regelmæssigt udfører sit arbejde, og hvortil han returnerer ved arbejdets ophør i forbindelse med sædvanlig udøvelse af sit hverv og uden at skulle følge særlige instrukser fra sin arbejdsgiver, kan definitionen af dette begreb i [forordning nr. 561/2006] da anses for en bestemmelse om arbejdsvilkår, med hensyn til hvilken arbejdsgiverne og</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	26.09.24

	<p>arbejdstagerne i sektoren gennem kollektive forhandlinger eller på anden måde kan vedtage regler, der er gunstigere for arbejdstagerne, henset til femte betragtning til samme forordning?</p>				
C-254/23	<p>INTERZERO e.a. <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal en juridisk person, som på Republikken Sloveniens område har eneret til den kollektive opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar for så vidt angår produkter af samme type, anses for at være en virksomhed, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i lyset af artikel 14 TEUF, protokol nr. 26 om tjenesteydelser af almen interesse samt artikel 8 og 8a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19.11. 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver), for så vidt som den kollektive opfyldelse omfatter: – indgåelse af aftaler med producenter af visse produkter, hvorved disse producenter overlader den juridiske person opgaven med på deres vegne at sikre en hensigtsmæssig håndtering af affald fra de omhandlede produkter, – opbygning af en affaldsindsamlings- og behandlingsordning (indgåelse af aftaler med erhvervsvirksomheder, der på vegne af organisationen [, dvs. den juridiske person,] står for indsamling og passende behandling af alt indsamlet affald fra produkter, der er omfattet af det udvidede producentansvar), og – føring af et register over produkter, der er omfattet af det udvidede producentansvar og som markedsføres i Republikken Slovenien, og af en optegnelse over indsamlet og behandlet affald, der er omfattet af det udvidede producentansvar, samt fremsendelse af disse oplysninger til ministeriet, når den juridiske person i forbindelse med den kollektive opfyldelse er forpligtet til at indgå aftaler med såvel producenter, der er omfattet af det udvidede producentansvar, som med de erhvervsvirksomheder, der skal stå for indsamling og behandling af affald? 2) Skal artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 106 TEUF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked og artikel 8 og 8a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver fortolkes således, at disse bestemmelser og dette direktiv er til hinder for en lovgivning, hvorefter forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar for så vidt angår produkter af samme type lovligt kan opfyldes kollektivt af kun én enkelt juridisk person på en berørte medlemsstats område, såfremt den kollektive opfyldelse sker uden gevinst for øje, hvilket indebærer, at eventuelle indtægter ikke må overstige de faktiske omkostninger ved den kollektive opfyldelse af forpligtelser vedrørende udvidet produ-</p>	<p>Udenrigsministeriet Miljøministeriet</p>	<p>O-sag (tidligere F-sag)</p>	<p>GA</p>	<p>26.09.24</p>

	centansvar, og at den pågældende juridiske person udelukkende kan anvende et overskud til den kollektive opfyldelse af forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar og til de med henblik herpå nødvendige foranstaltninger? M.fl. spg.				
C-330/23	Aldi Süd <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 6a, stk. 1 og 2, i direktiv 98/6/EF fortolkes således, at en procentsats, der nævnes i en meddelelse om prisnedsættelse, udelukkende må tage udgangspunkt i den tidligere pris som omhandlet i artikel 6a, stk. 2, i direktiv 98/6/EF? 2. Skal artikel 6a, stk. 1 og 2, i direktiv 98/6/EF fortolkes således, at fremhævelser i en reklame, som har til formål at understrege et tilbuds lave pris (såsom f.eks. betegnelse af prisen som »Preis-Highlight (prishighlight)«), når de anvendes i en meddelelse om prisnedsættelse, skal tage udgangspunkt i den tidligere pris som omhandlet i artikel 6a, stk. 2, i direktiv 98/6/EF?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	26.09.24
C-446/21	Schrems <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal bestemmelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a) og b), fortolkes således, at lovligheden af kontraktbestemmelser i almindelige tjenestevilkår vedrørende platformskontrakter som de i sagen omhandlede (navnlig kontraktbestemmelser som: »I stedet for at betale [...] ved at bruge de Facebook-produkter, der er dækket af disse vilkår, accepterer du, at vi kan vise digannoncer [...] Vi bruger dine personoplysninger [...] til at vise dig annoncer, der er mere relevante for dig.«), som omfatter behandling af personoplysninger til indsamling og analyse af oplysninger med henblik på personaliseret reklame, skal vurderes på grundlag af kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a), sammenholdt med samme forordnings artikel 7, som ikke kan erstattes med henvisning til artikel 6, stk. 1, litra b)? 2. Skal databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c) (dataminimering), fortolkes således, at alle personoplysninger, som en platform som den i hovedsagen omhandlede har til rådighed (navnlig gennem den registrerede eller gennem tredjeparter på eller uden for platformen), uden begrænsninger med hensyn til tid eller oplysningernes art kan indsamles, analyseres og behandles med henblik på målrettet reklame? 3. Skal databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på behandlingen af oplysninger, som muliggør en målrettet filtrering af særlige kategorier af personoplysninger såsom politisk anskuelse eller seksuel orientering (f.eks. til reklameformål), selv om den dataansvarlige ikke sondrer mellem disse oplysninger? 4. Skal databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 9, stk. 2, litra e), fortolkes således, at en persons ytring om sin egen seksuelle orientering i forbindelse med en paneldiskussion	Udlændinge- og Integrationsministeriet Databeskyttelseskontoret	O-sag	Dom	04.10.24

	tillader behandling af andre oplysninger om den seksuelle orientering med henblik på indsamling og analyse af oplysninger med henblik på personaliseret reklame?				
C-535/22 P	<p>Aeris Invest mod Kommissionen og Afviklingsinstansen (appel) <u>Påstande:</u> i) Principalt ophæves Rettens dom (Tredje Udvidede Afdeling) af 1. juni 2022, T-628/17, Aeris Invest mod Kommissionen og Afviklingsinstansen, EU:T:2022:315, og som følge heraf: — annulleres afgørelse SRB/EES/2017/08, truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017, concerning the adoption of a resolution scheme in respect of Banco Popular Español, S.A. — annulleres Kommissionens afgørelse EU 2017/1246, af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español, S.A. — fastslås det, at artikel 15 og 22 i forordning nr. 806/2014 (1) ikke kan finde anvendelse, jf. artikel 277 TEUF. ii) Kommissionen og Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser. iii) Subsidiært hjemvises sagen til Retten, i hvilket tilfælde afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes</p>	Finanstilsynet	O-sag	Dom	04.10.24
C-546/22	<p>Schauinsland-Reisen <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 12, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF fortolkes således, at en rejsearrangør allerede kan påberåbe sig uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som er til hinder for, at denne kan opfylde aftalen, når de kompetente myndigheder i kundens medlemsstat før rejsens planmæssige begyndelse har udsendt en advarsel på det højeste niveau mod at rejse til destinationslandet? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 12, stk. 3, i direktiv (EU) 2015/2302 fortolkes således, at der ikke foreligger uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, når den rejsende med kendskab til advarslen mod at rejse og til usikkerheden omkring pandemisituationens videre udvikling har erklæret, at denne til trods herfor vil gennemføre rejsen, og det ikke ville have været umuligt for arrangøren at gennemføre rejsen?</p>	Formueretskontoret Transportministeriet	O-sag	Dom	04.10.24
C-608/22 og C-609/22	<p>Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl m.fl. <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal en anvendelse af flere foranstaltninger, som i en stat fastsættes, fremmes eller tåles af en aktør, som er indehaver af den faktiske regeringsmagt, og som navnlig består i, at kvinder – nægtes deltagelse i politiske embeder og politiske beslutningsprocesser</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	04.10.24

	<ul style="list-style-type: none"> – ikke får stillet retlige midler til rådighed til at kunne opnå beskyttelse mod kønsspecifik vold og vold i hjemmet – generelt er udsat for risiko for tvangsægteskaber, selv om disse ganske vist er forbudt af den aktør, som er indehaver af den faktiske regeringsmagt, men kvinder ikke ydes effektiv beskyttelse mod tvangsægteskaber, og sådanne vielser undertiden også foretages med deltagelse af personer, der er udstyret med faktisk statsmagt, og som er vidende om, at der er tale om et tvangsægteskab – ikke må udøve erhvervsaktivitet eller kun i begrænset omfang, overvejende kun i hjemmet – har vanskeligt ved at få adgang til sundhedsfaciliteter – nægtes adgang til uddannelse, helt eller i vidt omfang (f.eks. ved at piger kun får adgang til grundskoleuddannelse) – ikke må opholde eller bevæge sig uden ledsagelse af en mand (i en bestemt slægtsrelation) i offentligheden, eventuelt i tilfælde af overskridelse af en vis afstand fra bopælen – i offentligheden skal tildække deres krop fuldstændigt og tilsløre deres ansigt – ikke må udøve sport som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) anses for tilstrækkelig alvorlige til at berøre en kvinde på en tilsvarende måde som omhandlet i dette direktivs artikel 9, stk. 1, litra a)? <p>2. Er det tilstrækkeligt for tildeling af asylstatus, at en kvinde berøres af disse foranstaltninger i oprindelseslandet alene på grund af sit køn, eller kræver en vurdering af, om en kvinde berøres af disse foranstaltninger – som skal betragtes kumulativt – som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/95/EU, en prøvelse af hendes individuelle situation?</p>				
C-650/22	<p>FIFA <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 45 og 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for:</p> <ul style="list-style-type: none"> – princippet om, at spilleren og den klub, der ønsker at ansætte denne, hæfter solidarisk for betalingen af den erstatning, som den klub, med hvilken kontrakten er blevet brudt uden gyldig grund, har krav på, således som dette princip er fastsat i artikel 17.2 i FIFA's reglement, RSTP, sammenholdt med de sportslige sanktioner, der fremgår af samme reglements artikel 17.4, og de finansielle sanktioner, der fremgår af artikel 17.1 heri – muligheden for, at det forbund, som spillerens tidligere klub henhører under, såfremt der foreligger en tvist mellem den tidligere klub og spilleren, kan undlade at udstede det internationale transfercertifikat, 	Kulturministeriet	O-sag	Dom	04.10.24

	som er nødvendigt for, at en ny klub kan ansætte den pågældende spiller (artikel 9.1 i FIFA's reglement, RSTP, og artikel 8.2.7 i bilag 3 til nævnte reglement)?				
C-4/23	<p>Asociația Accept (Mirin)</p> <p>1) Er den omstændighed, at artikel 43, litra i), og artikel 57 i Legea nr. 119/1996 privind actele de stare civilă (lov nr. 119/1996 om civilregistrets dokumenter) dels ikke anerkender ændring af oplysninger om køn og fornavn i folkeregisteret, som en transmand med statsborgerskab i to medlemsstater (Rumænien og en anden medlemsstat) har fået foretaget i en anden medlemsstat efter proceduren vedrørende retlig anerkendelse af køn, dels kræver, at denne rumænske statsborger indleder en ny særskilt retlig procedure i Rumænien, mod det lokale folkeregisterdirektorat, som ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er uklar og uforudsigelig (dom af 19.1.2021, X og Y mod Rumænien, sag nr. 2145/16 og nr. 20607/16), og som kan føre til en modsatrettet afgørelse i forhold til den, som er blevet truffet i den anden medlemsstat, til hinder for udøvelse af retten til unionsborgerskab (artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) og/eller unionsborgerens ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) under overholdelse af vilkårene for værdighed, lighed for loven og ikke-forskelsbehandling (artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt artikel 1, 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) og med respekt for privatliv og familieliv (artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p> <p>2) Påvirker Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union besvarelsen af det ovenstående spørgsmål, navnlig såfremt (i) proceduren vedrørende ændring af civilregistrets oplysninger blev indledt inden Brexit og afsluttet i overgangsperioden, og (ii) Brexits virkning indebærer, at den pågældende kun kan udøve de rettigheder, der er forbundet med unionsborgerskab, herunder retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, på grundlag af rumænske identitetsdokumenter eller rumænsk rejselogitimation, hvor den pågældende er identificeret med kvindeligt køn og fornavn, i modsætning til den allerede retligt anerkendte kønsidentitet?</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	04.10.24
C-200/23	<p>Agentsia po vpsivaniyata</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Kan artikel 4, stk. 2, i direktiv 2009/101/EF fortolkes således, at den forpligter medlemsstaten til at tillade offentliggørelse af en selskabsaftale, som i henhold til artikel 119 i Targovski zakon (handelsloven) er underlagt et krav om registrering, når denne foruden selskabsdelta-ernes navne, som i henhold til artikel 2,</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	04.10.24

	<p>stk. 2, i Zakon za trgovska register i registara na yuridicheskite litsa s nestopanska tsel (lov om handelsregisteret og registreret over ikke-erhvervsmæssige juridiske personer) er underlagt obligatorisk offentliggørelse, også indeholder yderligere personoplysninger? Ved besvarelsen af dette spørgsmål skal det bemærkes, at agenturet for registreringer er en institution i den offentlige sektor, over for hvilken direktivets bestemmelser, som har direkte virkning, ifølge Domstolens faste praksis kan påberåbes (dom af 7.9.2006, Vassallo, -180/04, ECLI:EU:C:2006:518, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).</p> <p>2) Kan det – såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende – lægges til grund, at agenturets behandling af personoplysninger under de omstændigheder, som udløste tvisten i hovedsagen, er nødvendig for registreringer som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra e), i forordning 2016/679 af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt?</p> <p>3) Kan – såfremt de to første spørgsmål besvares bekræftende – en national bestemmelse som artikel 13, stk. 9, i lov om handelsregisteret og registreret over ikke-erhvervsmæssige juridiske personer anses for lovlig, idet det heri bestemmes, at det i tilfælde af, at en ansøgning eller bilagene til denne ansøgning indeholder personoplysninger, som ikke er påkrævet ved loven, lægges til grund, at de personer, der har stillet oplysningerne til rådighed, har givet samtykke til agenturets behandling af disse oplysninger og til, at der gives offentlig adgang til dem, uanset 32., 40. 42., 43. og 50. betragtning til forordning 2016/679 som præcisering med hensyn til muligheden for en »frivillig offentliggørelse« også af personoplysninger som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2009/101/EF?</p> <p>Mfl.</p>				
C-313/23, C-316/23 og C-332/23	<p>Inspektorat kam Visshia sadeben savet m.fl. <u>Sagerne vedrører:</u></p> <p>1) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, [TEU], sammenholdt med artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at det i sig selv eller under bestemte betingelser udgør en tilsidesættelse af medlemsstaternes pligt til at sikre effektiv domstolsprøvelse ved en uafhængig domstol, hvis en myndighed, som kan idømme dommere disciplinære sanktioner og har beføjelse til at indsamle oplysninger om disse dommers formueforhold, efter udløbet af den i forfatningen fastsatte embedsperiode får forlænget sine funktioner på ubestemt tid? Såfremt en sådan forlængelse af disse beføjelser er tilladt, under hvilke betingelser er dette da tilfældet?</p> <p>2) Skal artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2016/679 [...] om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger [...] (generel forordning om databeskyttelse) (herefter »den generelle forordning om databeskyttelse«) fortolkes således, at</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	04.10.24

	<p>videregivelse af oplysninger, der er underlagt bankhemmelighed, med henblik på kontrollen med dommeres og anklageres formuer, idet disse oplysninger efterfølgende offentliggøres, udgør en aktivitet, der ikke er omfattet af EU-rettens anvendelsesområde? Ændres besvarelsen af dette spørgsmål, såfremt denne aktivitet også omfatter videregivelse af oplysninger om dommernes og anklageres familiemedlemmer, som ikke selv er dommere og anklagere?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares således, at EU-retten finder anvendelse, skal artikel 4, nr. 7), i den generelle forordning om databeskyttelse da fortolkes således, at en judiciel myndighed, som bevilger en anden statslig myndighed adgang til oplysninger om bankindestående tilhørende dommere og anklagere og disses familiemedlemmer, afgør, til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger, og derfor er »dataansvarlig« for behandlingen af personoplysninger?</p> <p>4) Såfremt det andet spørgsmål besvares således, at EU-retten finder anvendelse, og det tredje spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 51 i den generelle forordning om databeskyttelse da fortolkes således, at en judiciel myndighed, som bevilger en anden statslig myndighed adgang til oplysninger om bankindestående tilhørende dommere og anklagere og disses familiemedlemmer, er ansvarlig for at føre tilsyn med [anvendelsen af] denne forordning, og derfor skal kvalificeres som »tilsynsmyndighed« med hensyn til disse oplysninger?</p> <p>5) Såfremt det andet spørgsmål besvares således, at EU-retten finder anvendelse, og enten det tredje eller det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 32, stk. 1, litra b), i den generelle forordning om databeskyttelse og denne forordnings artikel 57, stk. 1, litra a), da fortolkes således, at en judiciel myndighed, som bevilger en anden statslig myndighed adgang til oplysninger om bankindestående tilhørende dommere og anklagere og disses familiemedlemmer, hvis der foreligger oplysninger om, at den myndighed, hvortil denne adgang skal bevilges, tidligere har tilsidesat beskyttelsen af personoplysninger, er forpligtet til at indhente oplysninger om de databeskyttelsesforanstaltninger, der er truffet, og ved sin afgørelse om, hvorvidt der bevilges adgang, skal tage hensyn til, om disse foranstaltninger er passende?</p> <p>6) Såfremt det andet spørgsmål besvares således, at EU-retten finder anvendelse, og uanset besvarelsen af det tredje og det fjerde spørgsmål, skal artikel 79, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, da fortolkes således, at når en medlemsstats nationale lovgivning bestemmer, at bestemte kategorier af oplysninger kun kan videregives efter tilladelse fra en ret, skal den hertil kompetente ret af egen drift yde domstolsbeskyttelse til de personer, hvis oplysninger videregives, idet den forpligter den myndighed, som har anmodet om ad-</p>				
--	--	--	--	--	--

	gang til oplysningerne, og hvorom det vides, at den tidligere har tilsidesat beskyttelsen af personoplysninger, til at oplyse om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 33, stk. 3, litra d), i den generelle forordning om databeskyttelse, og om den effektive gennemførelse heraf?				
C-507/23	<p>Patērētāju tiesību aizsardzības centrs <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Skal databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1, fortolkes således, at en ulovlig behandling af personoplysninger, der udgør en overtrædelse af den nævnte forordning, i sig selv kan udgøre et uberettiget indgreb i en persons ret til beskyttelse af sine personoplysninger og en skade, der er forvoldt på denne person?</p> <p>2) Skal databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1, fortolkes således, at denne bestemmelse, når det ikke er muligt at genoprette den oprindelige situation før skadens indtræden, tillader, at der fastsættes en pligt til at undskylde som den eneste erstatning for den immaterielle skade?</p> <p>3) Skal databeskyttelsesforordningens artikel 82, stk. 1, fortolkes således, at denne bestemmelse tillader, at omstændigheder, der er et udtryk for holdningen og begrundelsen hos den part, der behandler oplysningerne (f.eks. kravet om at udføre en opgave i samfundets interesse, den manglende hensigt om at skade personen eller vanskelighederne ved at forstå den lovgivningsmæssige ramme), begrunder, at der fastsættes en lavere erstatning for den nævnte skade?</p>	Energistyrelsen Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet	O-sag	Dom	04.10.24